

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1292/2018
20.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Симе Цуцића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Симе Цуцића, адвоката Вићентија Даријевића, Слободана Шоћа и Деане Берак Савковић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.44/17 од 27.02.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.478/18 од 13.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 20.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Симе Цуцића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.44/17 од 27.02.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.478/18 од 13.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К бр.44/17 од 27.02.2018. године окривљени Сима Цуцић, оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 19.01.2017. године до 09.06.2017. године.

Истом пресудом на основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног Симе Цуцића, одузети су предмети ближе описани у изреци те пресуде за које је одређено да ће се након правноснажности пресуде уништити, а на основу члана 261. став 2. тачка 9) и став 3. ЗКП обавезан је окривљени да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења и одређено да ће суд о трошковима кривичног поступка донети посебно решење када се прикупе сви потреби подаци.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.478/18 од 13.09.2018. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и

бранилаца окривљеног Симе Цуцића, па је пресуда Вишег суда у Зрењанину К бр.44/17 од 27.02.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Симе Цуцића, адвокати Вићентије Даријевић, Слободан Шоћ и Деана Берак Савковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлуку органу поступка, а да у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, браниоци окривљеног Симе Цуцића навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, само формално означавају повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП – због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизују у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева оспоравају и полемишу са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, браниоци окривљеног, а супротно утврђењима у нападнутим одлукама, наводе да нумерација на фотодокументацији није сагласна са потврдом о привремено одузетим предметима од 19.01.2017. године и доводи у питање и друге записнике и извештаје чиме се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама. У захтеву бранилаца окривљеног

Симе Цуцића, указује се и на незаконитост доказа на којима се према самим наводима захтева и не заснива пресуда.

Како се дакле, у поднетом захтеву само формално означава повреда закона због које је подношење захтева дозвољено - битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева - на погрешно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев бранилаца окривљеног Симе Цуцића оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић